

inationen ,men uden årsagsmæssig sammenhæng hermed. Vanskelighederne gør sig gældende med større eller mindre styrke ved de forskellige vaccinationsformer. Således er der ved koppevaccination i videnskabelige kredse stort set enighed om vaccinationens følgevirkninger, hvorimod der f.eks. i forbindelse med kighostevaccination kan optræde sygdomme, som i øvrigt optræder med en vis hyppighed især i barnealderen, og hvor der i videnskabelige kredse hersker tvivl om årsagssammenhæng mellem vaccination og sygdom.

Spørgsmålet må bero på et skøn over samtlige foreliggende omstændigheder. Skønnet foreslås henlagt til direktoratet for ulykkesforsikringen, der ligeledes til eksempel behandler spørgsmål om årsagsforbindelse i sager om erstatning i henhold til ulykkesforsikringsloven og lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m.fl.

3. Efter lovforslaget § 1 pålægges der statskassens erstatningsansvar for såvel hændelige skader som for skader, der er en følge af fejl og forsømmelser, når skaden med rimelig sandsynlighed må anses forårsaget af vaccinationen. Skadelidte fritages herved for at foretage en vurdering af, om skaden er hændelig eller ej, inden der rejses krav mod statskassen.

4. Ifølge lovforslagets § 1 ydes der erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevnen som følge af invaliditet eller dødsfald, d.v.s. invaliditetserstatning eller begravelseshjælp og erstatning for tab af forsørger.

Ved vaccinationer forekommer der i adskillige tilfælde ubetydelige bivirkninger af ganske få dages varighed. Sygeperioder som følge af sådan midlertidig skadevirkning bør sidestilles med sygdom i almindelighed og begrunder således ikke erstatningsansvar for statskassen. Som følge heraf hjemler lovforslaget ikke udbetaling af dagpenge — d.v.s. ydelser i tilfælde, hvor skadevirkningen er af midlertidig og ikke varig karakter.

Invaliditetserstatning ydes efter lovforslaget i overensstemmelse med reglerne i lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m.fl. i forhold til den af direktoratet for ulykkesforsikringen fastsatte invaliditetsgrad og årsløn.

Da børn indtil 15-årsalderen normalt ikke vil have nogen erhvervsevne, der giver sig udslag i en arbejdsfortjeneste, som kan tages i betragtning ved fastsættelsen af den årsløn, hvorefter erstatning beregnes, kan der ifølge lovforslagets § 5, stk. 1, tidligst tilkendes erstatning for tiden efter skadelidtes fyldte 15. år. Behovet for bistand indtil da må antages at være tilstrækkelig dækket af ydelser efter den gældende sociale lovgivning, især forsorgslovens §§ 70 og 73.

c. Økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Den højeste pension i henhold til lovforslagets § 5, stk. 2, d.v.s. maksimumpensionen for enlige personer over 21 år, udgør for tiden ca. 29.000 kr. Hertil kommer, at den pågældende i henhold til lov nr. 219 af 4. juni 1965 om invalidepension m.v. vil have krav på ca. 5.000 kr. i invalidepension, således at statens samlede udgift andrager ca. 34.000 kr. årligt.

Såfremt vedkommende ikke oppebar invaliditetserstatning i henhold til lovforslagets § 5, stk. 2, ville invalidepensionen andrage ca. 22.000 kr. Statens merudgift i forbindelse med loven andrager således ca. 12.000 kr. for hver vaccinationsskadet person under forudsætning af, at skaden har medført 100 pct. invaliditet.

Såfremt der var tale om 100 pct. invaliditet i alle de ca. 20 erstatningssager, som i øjeblikket er forelagt indenrigsministeriet, og såfremt disse skader yderligere med rimelig sandsynlighed kunne antages at være forårsaget af vaccination, ville det betyde, at den samlede merudgift for staten vil komme til at andrage ca. 240.000 kr. årligt. Merudgiften kan dog langt fra formentes at blive af denne størrelse, dels fordi der næppe foreligger den fornødne årsagsforbindelse i en række af sagerne, dels fordi invaliditetsgraderne kun i ganske få tilfælde vil blive fastsat til 100 pct. Hertil kommer, at sagerne hovedsagelig vedrører børn, for hvilke erstatning ikke foreløbig vil komme til udbetaling.

Det er ikke muligt at sige noget om, hvor mange tilfælde af vaccinationsskader der herudover vil opstå, men det må antages, at antallet vil blive meget begrænset.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen omfatter kun skader, der med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af vaccination mod smitsomme sygdomme, der foretages i offentlig interesse, se nærmere de almindelige bemærkninger afsnit b. 1.

Vaccination mod følgende smitsomme sygdomme sker for tiden i offentlig interesse: kopper, difteri, kighoste, polio og tuberkulose.

Bestemmelsen omfatter ikke vaccination mod stivkrampe, da denne sygdom ikke er smitsom.

Vaccination mod stivkrampe gives i henhold til indenrigsministeriets cirkulære af 12. august 1969 i en såkaldt trivalentvaccine bestående af 3 vacciner, nemlig difteri-, stivkrampe- og polio(Salk)-vaccine. Den omstændighed, at stivkrampe indgår som en